

Sygn. akt I NKRS 51/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania A. B.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2020 z dnia 27 października 2020 r. w przedmiocie nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku

o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w O., ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2020 r., poz. (...) po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 5 maja 2021 r.

uchyla zaskarżoną uchwałę i przekazuje sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr (...)/2020 z 27 października 2020 r. Krajowa Rada Sądownictwa nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie A. B. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w O.

W uzasadnieniu uchwały wskazano, że na jedno wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w O., ogłoszone w Monitorze Polskim z 2020 r., poz. (...), zgłosiła się jedna kandydatka – A. B., sędzia Sądu Rejonowego w O.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa, jej Przewodniczący wyznaczył zespół członków Rady, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa.

Podczas posiedzenia 12 października 2020 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, w wyniku przeprowadzonej narady ocenił, że zgromadzone materiały nie są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie i jednogłośnie postanowił (3 głosami „za”) zwrócić się do Prezesa Sądu Rejonowego w O. o wyjaśnienie: ile nieterminowych uzasadnień powołanych w ocenie kwalifikacyjnej kandydatki jest usprawiedliwionych; o ile i z jakich powodów były opóźnione uzasadnienia przekraczające 30 dni. Z uwagi na powyższe, do czasu uzupełnienia materiałów, posiedzenie zespołu zostało odroczone.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa na posiedzeniu 23 października 2020 r., które odbyło się w trybie zdalnym, zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, które przeanalizował, uznał je za wystarczające, przeprowadził naradę i postanowił bezwzględną większością głosów (1 głos „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”) rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa nieprzedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie A. B. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w O. W uzasadnieniu stanowiska zespół członków Rady wskazał, że wziął pod uwagę (ocenione łącznie) ocenę kwalifikacji, doświadczenie zawodowe oraz poparcie udzielone kandydatce przez Kolegium Sądu Okręgowego w O. W ocenie zespołu za brakiem rekomendacji A.B. przemawiała w szczególności duża liczba pisemnych uzasadnień sporządzonych po terminie ustawowym (w 2018 r. – 42 uzasadnienia sporządzone po terminie przy

ogólnej liczbie 138 uzasadnień; w 2019 r. – 13 uzasadnień sporządzonych po terminie przy ogólnej liczbie 87 uzasadnień).

Krajowa Rada Sądownictwa, rozstrzygając w przedmiocie wniosku A. B. o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w O., kierowała się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 i 3 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa i uwzględniła uzyskane przez kandydatkę: ocenę kwalifikacji, doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych oraz wyniki głosowania Kolegium Sądu Okręgowego w O.

Charakteryzując sylwetkę A. B. wskazano, że urodziła się ona w 1968 r. w O. W 1993 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie (...) z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w O., w 1995 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. 1 listopada 1995 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w K., a 1 stycznia 1997 r. przeniesiona na stanowisko asesora sądowego w Sądzie Rejonowym w O. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 28 maja 1997 r. A. B. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w O., w którym orzekała początkowo w VI Wydziale Ksiąg Wieczystych, a od 1 maja 2005 r. do 1 stycznia 2007 r. pełniła funkcję Zastępcy Przewodniczącego tego Wydziału. Następnie kandydatka orzekała w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich Sądu Rejonowego w O., w którym pełniła funkcję sędziego wizytującego zakłady dla nieletnich i zakłady leczenia osób z zaburzeniami psychicznymi. Od 1 kwietnia 2017 r. A. B. orzeka w V Wydziale Gospodarczym Sądu Rejonowego w O. Od 1 września 2019 r. do 31 sierpnia 2020 r. kandydatka pełniła obowiązki sędziego w VI Wydziale Gospodarczym Sądu Okręgowego w O. w ramach rocznej delegacji. Zauważono, że A. B. pogłębia wiedzę i doskonali umiejętności przez uczestnictwo w szkoleniach zawodowych.

Ocenę kwalifikacji Pani A. B. sporządził R. S. – sędzia wizytator do spraw rodzinnych i nieletnich Sądu Okręgowego w O., który stwierdził, że na podstawie analizy wskazanych przez kandydatkę akt spraw oraz danych statystycznych, należy wskazać, iż stopień opanowania wpływu, tj. liczba spraw, które wpłynęły do referatu sędziego, oraz liczba spraw załatwionych z rozbiorem na poszczególne

kategorii na koniec 2018 r. i 2019 r. w Sądzie Rejonowym w O., nie budził zastrzeżeń. Opiniujący zauważył, że liczba załatwionych w tym okresie spraw (996) i liczba sporządzonych uzasadnień (296) świadczy o ponadprzeciętnym zaangażowaniu kandydatki w wykonywaną pracę i musi być ocenione jednoznacznie pozytywnie, co znalazło potwierdzenie także w treści opinii służbowej Prezesa Sądu Rejonowego w O. Opiniujący zauważył, że jakkolwiek w początkowym okresie pracy A. B. w Sądzie Okręgowym w O. wskaźnik opanowania wpływu był stosunkowo niski, to jednak sytuacja ta wynikała z tego, iż kandydatka zaczęła wykonywać obowiązki orzecznicze w tym sądzie w ramach delegacji dopiero od 1 września 2019 r. W ocenie kandydatki zauważono, że na koniec kwietnia 2020 r. sytuacja ta uległa wyraźnej poprawie, co świadczy o zaangażowaniu A. B. w pracę i powinno być ocenione pozytywnie. Ponadto, jednoznacznie pozytywnie opiniujący ocenił sprawność prowadzonych przez kandydatkę postępowań. Wskazał, że na dzień dokonywania oceny spraw w referacie A. B. znajdowały się tylko 4 tzw. sprawy „stare” – tj. takie, w których od daty wpływu upłynęło ponad 3 lata. Jednocześnie opiniujący zauważył, że kandydatka przejęła je po innych referentach, a podejmowane przez nią po 1 września 2019 r. (kiedy to nastąpiło objęcie referatu) czynności w żaden sposób nie wpłynęły na nieuzasadnione przedłużenie postępowania. Zdaniem opiniującego czynności podejmowane przez kandydatkę w prowadzonych przez nią postępowaniach, poczynwszy od momentu wpływu sprawy, przez przygotowanie i prowadzenie rozprawy, aż do jej zakończenia, były zasadniczo prawidłowe i zmierzały do koncentracji materiału dowodowego oraz rozpoznania sprawy merytorycznie, zapobiegając starzeniu się spraw z jej referatu. Opiniujący stwierdził, że zasadniczych zastrzeżeń nie budził także wskaźnik stabilności orzecznictwa kandydatki, a jeśli chodzi o sprawy uchylone był on zdecydowanie niższy niż wskaźnik obliczony dla całego wydziału, w którym orzekała. Podobnie pozytywnie oceniono terminowość i prawidłowość sporządzanych uzasadnień jeśli chodzi o orzekanie na delegacji w Sądzie Okręgowym w O., w którym wszystkie pisemne uzasadnienia zostały sporządzone w ustawowym terminie. Co do sporządzonych przez A. B. uzasadnień wskazano, że ich trójczłonowy układ, przejrzystość i komunikatywność nie budziły zastrzeżeń, jednocześnie wszystkie przygotowane

przez kandydatkę uzasadnienia spełniały warunki określone w art. 328 § 2 k.p.c., wskazując podstawy faktyczne i prawne wydanego orzeczenia. Opiniujący wskazał, że pewne zastrzeżenia mogła budzić terminowość sporządzanych uzasadnień w Sądzie Rejonowym w O., jednakże uwzględniając ogólną, ponadprzeciętną ich liczbę w badanym okresie (296), liczbę załatwianych spraw w tym okresie (996), a także fakt przejęcia w dacie przejścia do V Wydziału Gospodarczego Sądu Rejonowego w O. (1 kwietnia 2017 r.) spraw z referatu innego sędziego, sędzia wizytator doszedł do wniosku, iż usprawiedliwienia w opóźnieniu sporządzenia uzasadnień wyroków należy upatrywać w obciążeniu kandydatki pracą orzeczniczą, zaś na pewno nie można zarzucić jej braku zaangażowania czy opieszałości w działaniu. Opiniujący dostrzegł, że okoliczność ta powinna wpływać na pewne obniżenie oceny w zakresie metodyki pracy opiniowanej, jednakże mając na uwadze pozostałe bardzo wysoko oceniane okoliczności związane ze sprawnością i terminowością podejmowania czynności procesowych w sprawach, w których kandydatka była referentem, sędzia wizytator uznał, iż ogólna ocena pracy A. B. w tym zakresie mogła być tylko bardzo dobra. Podobnie pozytywnie opiniujący ocenił merytoryczny poziom pracy kandydatki, wskazując, że wskaźniki stabilności jej orzecznictwa nie budzą zastrzeżeń (0,4% sprawy uchylone, 8,6% sprawy zmienione). Sędzia wizytator podkreślił, że oceny tej nie mogły zmienić bardzo nieliczne usterki i zastrzeżenia proceduralne, wynikające z analizy akt spraw z referatu kandydatki, wskazując jednocześnie, iż jedynie przyczyny uchylecia jednego wyroku Sądu Rejonowego w O., skutkującego przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, obciążały sędziego A. B., stanowiąc formę nierozpoznania istoty sprawy. Podobną wymowę w ocenie opiniującego miały zmiany orzeczeń sądu pierwszej instancji w kilku sprawach, w których uwzględniono wskazywane w apelacji zarzuty naruszenia prawa materialnego, co mogłoby obniżać ocenę kandydatki. Co do pozostałych spraw opiniujący wskazał, że zmiana wyroku Sądu Rejonowego w O., w którego wydaniu uczestniczyła A. B., została dokonana przez sąd odwoławczy na podstawie odmiennej oceny całokształtu okoliczności faktycznych sprawy istotnych dla jej rozstrzygnięcia, wynikającej z innej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym także dowodów przeprowadzonych w postępowaniu apelacyjnym, i w związku

z tym nie mogła bezpośrednio obciążać kandydatki, stanowiąc naturalne konsekwencje orzekania w danej sprawie przez sąd odwoławczy jako sąd merytoryczny, przy obowiązującym modelu apelacji pełnej. W świetle powyższego opiniujący stwierdził, że stabilność i merytoryczny poziom orzecznictwa kandydatki nie budziły zastrzeżeń, co przy stosunkowo dużej liczbie spraw rozpoznanych w postępowaniu apelacyjnym pozwoliło, nawet uwzględniając liczbę spraw zmienionych, na pozytywną ocenę pracy kandydatki. Sędzia wizytator podkreślił jednocześnie, że w żadnej ze spraw pozostających w referacie opiniowanej nie złożono skargi na przewlekłość postępowania ani skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego czy skargi nadzwyczajnej. Wszystkie powyższe okoliczności spowodowały, że opiniujący pozytywnie ocenił kandydaturę A. B.

Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinię Kolegium Sądu Okręgowego w O., które na posiedzeniu 7 września 2020 r. jednogłośnie pozytywnie (15 głosów „za”) zaopiniowało kandydaturę A. B.

Po analizie wskazanego materiału, zebranego na potrzeby postępowania konkursowego, Krajowa Rada Sądownictwa powzięła wątpliwości związane z dużą liczbą pisemnych uzasadnień sporządzonych przez kandydatkę po terminie ustawowym, co w ocenie Rady prowadziło do wydłużenia postępowania sądowego (w 2018 r. – 42 uzasadnienia sporządzone po terminie przy ogólnej liczbie 138 uzasadnień; w 2019 r. – 13 uzasadnień sporządzonych po terminie przy ogólnej liczbie 87 uzasadnień). Rada wzięła również pod uwagę treść oceny kwalifikacji, powołując się na następujący jej fragment: „(...) usterki i zastrzeżenia proceduralne, wynikające z analizy akt spraw z referatu kandydatki, zaś jedynie przyczyny uchylenia wyroku Sądu Rejonowego w O. i przekazania jednej sprawy do ponownego rozpoznania obciążają sędziego referenta, stanowiąc formę nierozpoznania istoty sprawy. Podobną wymowę mają zmiany orzeczeń sądu I instancji w kilku sprawach, gdzie uwzględniono wskazywane w apelacji zarzuty naruszenia prawa materialnego, co może obniżać ocenę kandydatki.”. Mając to na uwadze, Krajowa Rada Sądownictwa doszła do wniosku, że A. B. nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania obowiązków orzeczniczych spoczywających na sędziach sądu okręgowego.

Wobec powyższego, w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa 27 października 2020 r., na kandydaturę A. B. oddano 7 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała ona wymaganej bezwzględnej większości głosów. Mając na uwadze wynik głosowania, Rada podjęła uchwałę odmawiającą przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie A. B. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w O.

A. B. (dalej także: skarżąca) wniosła odwołanie od przedmiotowej uchwały, zarzucając naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik rozstrzygnięcia, a mianowicie art. 33 ust. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa – poprzez dokonanie oceny kandydatury skarżącej bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i wnikliwego zbadania materiałów sprawy oraz dokonanie jej w sposób jednostronny i dowolny z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów, niezgodnie ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji skarżącej, co skutkowało podjęciem uchwały o nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatury skarżącej z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w O.

Wobec powyższego, A. B. wniosła o uchylenie zaskarżonej uchwały w całości i przekazanie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na odwołanie Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o jego oddalenie – jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 269; dalej: u.k.r.s.) uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. W orzecznictwie za utrwalony należy uznać pogląd, że kognicja Sądu Najwyższego nie obejmuje badania merytorycznej trafności wyboru dokonanego przez Krajową Radę Sądownictwa (por. m.in.: wyroki Sądu Najwyższego z:

5 sierpnia 2011 r., III KRS 9/11; 14 kwietnia 2016 r., III KRS 8/16; 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17). Sąd Najwyższy sprawdza – w granicach odwołania – czy nie doszło do naruszenia przepisów postępowania lub przepisów prawa materialnego mających zastosowanie w sprawie.

Stosownie do art. 33 ust. 1 u.k.r.s. w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone.

Zgodnie z art. 35 ust. 2 u.k.r.s. przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście zespół kieruje się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnia:

1) doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia;

2) opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

Choć Krajowa Rada Sądownictwa, podejmując zaskarżoną uchwałę, formalnie wzięła pod uwagę wszystkie wskazane powyżej kryteria, to jednak nie zostały one poddane rzetelnej i wnikliwej ocenie, opartej na rzeczywistej treści zgromadzonych w sprawie materiałów – a wymaganej dla prawidłowości postępowania przed Radą przez art. 33 ust. 1 u.k.r.s.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że uzasadniając decyzję o nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatury A. B. Rada powołała się na dane statystyczne, które okazały się nie odzwierciedlać prawdziwego stanu rzeczy – a to z uwagi na fakt, że posłużono się nimi w sposób wybiórczy, nieodwzorowujący w rzetelny sposób sytuacji w referacie skarżącej.

Jako jedną z dwóch przyczyn nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie A. B. do pełnienia urzędu sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w O. wskazano wątpliwości związane z dużą liczbą pisemnych uzasadnień sporządzonych przez skarżącą po terminie ustawowym, podając, że w 2018 r. sporządziła ona 42 uzasadnienia po terminie

przy ogólnej liczbie 138 uzasadnień, a w 2019 r. – 13 uzasadnień po terminie przy ogólnej liczbie 87 uzasadnień.

Tymczasem ze sprawozdania z oceny pracy A. B., dokonanej w związku z ubieganiem się o powołanie na wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w O., sporządzonego przez sędziego wizytatora R. S., wynika, że ogólna liczba uzasadnień wyroków sporządzonych przez skarżącą w 2018 r. wynosiła 191, zaś w 2019 r. – 105. Dane statystyczne przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały nie uwzględniają uzasadnień, które zostały przez skarżącą wygłoszone i utrwalone za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk na zasadzie nieobowiązującego już (od 7 listopada 2019 r.) art. 328 § 1¹ k.p.c. – których liczba w 2018 r. wynosiła 53, zaś w 2019 r. – 18. Powołując się na wskaźnik terminowości sporządzania uzasadnień, Krajowa Rada Sądownictwa pominęła także okoliczność, że w okresie wykonywania obowiązków orzeczniczych w Sądzie Okręgowym w O. w ramach rocznej delegacji skarżąca sporządziła wszystkie pisemne uzasadnienia wyroków w ustawowym terminie.

Jednocześnie zauważyć należy, że mimo iż na posiedzeniu, które odbyło się 12 października 2020 r., zespół członków Rady jednogłośnie postanowił (3 głosami „za”) zwrócić się do Prezesa Sądu Rejonowego w O. o wyjaśnienie, ile nieterminowych uzasadnień powołanych w ocenie kwalifikacyjnej skarżącej było usprawiedliwionych oraz o ile i z jakich powodów były opóźnione uzasadnienia przekraczające 30 dni – uznając, że bez tej informacji zgromadzone materiały nie są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie – to stosowne wyjaśnienia Prezesa Sądu Rejonowego w O. nie znalazły się w aktach sprawy. Taka sytuacja – brak dokumentu, który zespół Rady uznał za niezbędny i jednomyślnie zdecydował o konieczności jego pozyskania – jest nie tylko niedopuszczalna, a to z uwagi na niemożność uznania, że zgromadzony materiał jest wystarczający do zajęcia stanowiska w sprawie, ale także uniemożliwia weryfikację zawartych w odwołaniu twierdzeń skarżącej, stosownie do których uzyskała ona zgodę Prezesa Sądu Rejonowego w O. na przedłużenie terminów do sporządzenia uzasadnień.

Powyższe oznacza, że Krajowa Rada Sądownictwa, podejmując decyzję w postępowaniu nominacyjnym, oparła się na danych nie tylko niepełnych,

a co za tym idzie – niemiarodajnych, ale i nieznajdujących odzwierciedlenia w rzeczywistości (w zakresie uzasadnień ogłoszonych). Już ta okoliczność implikowała konieczność stwierdzenia, że dokonana przez Radę analiza zebranego w sprawie materiału nie nosi przymiotu wszechstronności, wymaganej stosownie do art. 33 ust. 1 u.k.r.s.

Ponadto należy zauważyć, że fragment oceny kwalifikacji, sporządzonej przez sędziego wizytatora R. S., powołany przez Radę jako drugi argument dla uzasadnienia odmowy przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatury A. B., ma zupełnie inny wydźwięk przy jego całościowym przytoczeniu: „[p]odobnie pozytywnie należy ocenić poziom merytoryczny pracy kandydatki, gdzie wskaźniki stabilności orzecznictwa nie budzą zastrzeżeń (0,4% sprawy uchylone, 8,6% sprawy zmienione). Nie zmieniają zasadniczo tej oceny bardzo nieliczne usterki i zastrzeżenia proceduralne opisane wyżej (w ocenie kwalifikacji – przyp. aut.), wynikające z analizy akt spraw z referatu kandydatki, zaś jedynie przyczyny uchylenia wyroku Sądu Rejonowego w O. w sprawie o sygn. akt V GC (...) i przekazania do ponownego rozpoznania obciążają sędziego referenta, stanowiąc formę nierozpoznania istoty sprawy. Podobną wymowę mają zmiany orzeczeń sądu I instancji w sprawach V GC 1827/16, V GC 2198/17, V GC 1028/16, V GC 1332/16, V GC 145/16, gdzie uwzględniono wskazywane w apelacji zarzuty naruszenia prawa materialnego, co może obniżać ocenę kandydatury SSR A. B. Natomiast, w pozostałych sprawach zmiana wyroku Sądu Rejonowego została dokonana przez Sąd Odwoławczy na podstawie odmiennej oceny całokształtu okoliczności faktycznych sprawy istotnych dla jej rozstrzygnięcia, wynikającej z innej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, także przeprowadzonych w postępowaniu apelacyjnym, co doprowadziło w niektórych z nich do zastosowania właściwych przepisów prawa materialnego, w związku z czym nie może bezpośrednio obciążać sędziego biorącego udział w wydaniu takiego orzeczenia, stanowiąc naturalne konsekwencje orzekania w danej sprawie przez sąd odwoławczy jako sąd merytoryczny, przy obowiązującym modelu apelacji pełnej. Zatem stabilność i merytoryczny poziom orzecznictwa kandydata nie budzi zastrzeżeń, co przy stosunkowo dużej ilości spraw rozpoznawanych w postępowaniu apelacyjnym

pozwała, nawet uwzględniając ilość spraw zmienionych, na pozytywną ocenę pracy kandydatki w tym zakresie.”.

Tego rodzaju wybiórcze i nierzetelne posłużenie się treścią sporządzanej dla celów postępowania nominacyjnego opinii na temat kandydata, będącej zgodnie z art. 35 ust. 2 u.k.r.s. wiodącym (choć nie decydującym) kryterium jego oceny, niewątpliwie świadczy o braku wszechstronności w rozważeniu sprawy.

Z tej przyczyny za uzasadniony należało uznać podnoszony przez skarżącą zarzut naruszenia art. 33 ust. 1 u.k.r.s. Nie sposób bowiem uznać, że podjęcie zaskarżonej uchwały zostało poprzedzone wszechstronnym rozważeniem zgromadzonego w sprawie materiału w sytuacji, gdy został on wykorzystany w sposób dowolny i wybiórczy, prowadzący do poczynienia ustaleń nieznajdujących odzwierciedlenia w rzeczywistości, a skutkiem tych – nierzetelnej oceny kandydatury na stanowisko sędziowskie.

Mając na uwadze całokształt przedstawionych powyżej okoliczności, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 u.k.r.s., orzekł jak w sentencji wyroku.